

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 18. februar 2020
(OR. en)

6145/20

ECOFIN 90
UEM 28
SOC 58
EMPL 46

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra: Generalsekretariatet for Rådet

dato: 18. februar 2020

til: delegationerne

Tidl. dok. nr.: 5821/20

Vedr.: Rapport om varslingsmekanismen 2020

– Økofinrådets konklusioner den 18. februar 2020

Vedlagt følger til delegationerne et udkast til Rådets konklusioner om varslingsmekanismen 2020, der blev vedtaget af Rådet på den 3449. samling den 18. februar 2020.

RAPPORT OM VARSLINGSMEKANISMEN 2020

– Økofinrådets konklusioner –

RÅDET (ØKONOMI OG FINANS)

1. HILSER Kommissionens niende rapport om varslingsmekanismen, som indleder den årlige runde af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer som led i det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker 2020, VELKOMMEN;
2. ER I VIDT OMFANG ENIGT I Kommissionens horisontale analyse af tilpasningen af de makroøkonomiske ubalancer i EU og i euroområdet; GLÆDER SIG OVER, at den gradvise korrektion af eksisterende ubalancer er fortsat under de gunstige økonomiske vilkår; BEMÆRKER, at nedbringelsen af den store gæld i den private og den offentlige sektor er fortsat i de fleste medlemsstater som følge af den nominelle BNP-vækst, men at de offentlige gældskvoter generelt ikke er blevet tilstrækkeligt nedbragt i de medlemsstater, hvor de er højest. Nettoopsparingen i den private sektor er faldet, især i husholdningerne; BEMÆRKER således, at der stadig er sårbarheder i forbindelse med de fortsat store ubalancer i beholdningerne, og at den sandsynlige mere beskudne økonomiske vækst, de lave rentesatser og den fortsatte usikkerhed kan bevirke, at de eksisterende ubalancer afvikles langsommere, eller at der opstår nye risici. Desuden er der stor forskel på de enkelte EU-landes muligheder for at afbøde chok via private og offentlige opsparinger, idet et betragteligt antal medlemsstater er hæmmet af høje gældskvoter; BEMÆRKER, at de store underskud på de løbende poster generelt er blevet korrigeret, mens nedbringelsen af de største overskud på de løbende poster har været beskeden. Det samlede overskud i euroområdet er stadig højt;

3. BEMÆRKER, at banksektorens modstandsdygtighed er blevet forbedret, mens bankers kapitalisering og rentabilitet fortsat er relativt lav i nogle medlemsstater, og et stort antal misligholdte lån varer ved. Der er fortsat fremgang på arbejdsmarkedene, og arbejdsløsheden er faldet. Samtidig understøtter tilstrømningen på arbejdsmarkedet en hurtigere lønvækst, hvilket i nogle medlemsstater har ført til en kraftig forøgelse af enhedslønomkostningerne, da produktivitetsvæksten stadig er mere behersket end lønvæksten. Skønt enhedslønomkostningerne er steget kraftigere i nettokreditorlandene end i nettodebitorlandene, er denne forskel ved at udligne sig, og udviklingen i omkostningskonkurrenceevnen er dermed begyndt at bidrage mindre til en mere symmetrisk genskabelse af balancen. Boligpriserne steg fortsat hurtigt i mange medlemsstater, og det er et voksende problem at finde boliger til en overkommelig pris, hvorimod priserne faldt i nogle medlemsstater med stærkere tegn på overvurdering og stor gæld i husholdningerne;
4. ER ENIGT I, at for at sikre stabilitet skal der tages fat på de potentielle kilder til indenlandske og eksterne ubalancer gennem strukturreformer; PÅPEGER, at den afdæmpede produktivitetsvækst fortsat vækker særlig bekymring i den nuværende udfordrende økonomiske situation, og OPFORDRER TIL strukturreformer og investeringer for at øge produktiviteten og vækstpotentialet og politikker for at fremskynde korrektionen af de eksisterende ubalancer; ER ENIGT I Kommissionens vurdering, at medlemsstater med et begrænset råderum til at afbøde negative chok, der knytter sig til gældssårbarheden, bør intensivere indsatsen for at øge vækstpotentialet og afværge risikoen for konjunkturforstærket lavere gearing. Medlemsstater med store overskud på de løbende poster bør yderligere skærpe betingelserne for at fremme lønvækst, idet de tager hensyn til arbejdsmarkedsparternes rolle, og bør som en prioritet gennemføre foranstaltninger, der fremmer offentlige og private investeringer, støtter den indenlandske efterspørgsel og det indenlandske vækstpotentiale og dermed også letter genoprettelsen af balance; ANERKENDER, at en symmetrisk genoprettelse af balancen på de løbende poster kan være til gavn for alle medlemsstater og generelt understøtte lavere gearing i euroområdet som helhed;

5. NOTERER SIG screening på grundlag af den økonomiske analyse af den resultattavle, som Kommissionen har fremlagt i rapporten om varslingsmekanismen, som udpeger 13 medlemsstater, hvor ubalancer blev konstateret sidste år, hvilket berettiger en dybtgående undersøgelse for at vurdere, om ubalancerne er under afvikling, stadig består eller er forværrede, idet der tages hensyn til gennemførelsen af relevante foranstaltninger til afhjælpning af ubalancerne, herunder dem, der blev anbefalet som led i det europæiske semester;
6. NOTERER SIG, at der i flere medlemsstater også er svaghedstegn, som kræver overvågning, men som på nuværende tidspunkt ikke giver anledning til at udarbejde dybtgående undersøgelser. Det er nødvendigt at holde nøje øje med udviklingen vedrørende fremkomsten af mulige kilder til makroøkonomiske risici;
7. UNDERSTREGER behovet for, at der i de dybtgående undersøgelser fokuseres på medlemsstaternes centrale udfordringer og risici, og at der berettes om alvoren af de konstaterede udfordringer, risicienes udvikling, de politiske tiltag, der er truffet, og eventuelle politiske mangler med henblik på at drage klare prioriteter frem og sikre en hurtig indsats; MINDER OM, at der ved vurderingen af makroøkonomiske ubalancer bør tages hensyn til deres potentielle negative økonomiske og finansielle afsmittende virkninger for euroområdet og EU;
8. ER TILFREDS MED, at den foreliggende rapport gør brug af de forfinede og nyudviklede værktøjer til at opdage ubalancer; FREMHÆVER, at det er nødvendigt at fortsætte det tekniske arbejde for at hjælpe med tidligt at påvise kilder til makrofinansielle risici og at overvåge deres udvikling; OPFORDRER TIL at videreudvikle og forbedre analyseværktøjer og -rammer til vurdering af den udvikling og de drivkræfter, der ligger bag skabelsen og afviklingen af ubalancer og relaterede afsmittende virkninger;
9. MENER, at den specifikke overvågning af alle medlemsstater, hvor der er konstateret ubalancer, bidrager til at fremme en effektiv gennemførelse af foranstaltninger, der kan rette op på makroøkonomiske ubalancer, gennem politiske dialoger og peerevalueringer; HILSER Kommissionens specifikke fokuserede overvågningsrapporter med standardtabeller, der sammenfatter vurderingen af reformgennemførelsen, VELKOMMEN og er generelt ENIGT I Kommissionens vurdering vedrørende medlemsstaternes tiltag og reaktioner vedrørende ubalancer for at afhjælpe mangler i den førte politik; UNDERSTREGER, at reformaktiviteten fortsat er uensartet medlemsstaterne imellem, og at det i nogle tilfælde kan konstateres, at

reformerne rulles tilbage; OPFORDRER TIL, at Kommissionen konsekvent og effektivt følger op på og at medlemsstaterne ambitiøst og konkret afhjælper mangler i den førte politik for at forebygge og korrigere skadelige ubalancer;

10. GENTAGER, at proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer bør anvendes fuldt ud, herunder at proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer anvendes, hvis Kommissionen og Rådet finder det passende; ERKLÆRER, at når Kommissionen konkluderer, at en medlemsstat har uforholdsmæssigt store ubalancer, men ikke foreslår Rådet at indlede proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, bør den klart og offentligt redegøre herfor;
11. NOTERER SIG Kommissionens evaluering og rapport om anvendelsen af proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1176/2011 og vil senere gennemgå evalueringen.
